

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Saulo fidei, Eunucho baptismi gratia quàm insperatô oblata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

num, in vanum laborauerunt, qui edificant eam. Hic messor plus cessando melliuit, quàm alij, vsque ad occasum solem, se defatigando. Discite, mortales, inter vera & vana auxilia, discrimen facere. Nolite vobis promittere à mandragoris pecunias; non fert ea radix nummos. Nolite effodere thesauros, quos atri custodiunt canes. Cerberus, non Deus; Gryphes, non Cœlites, habitant in illis hypogæis. Nolite animam vestram vendere tribus Philippæis, Christum triginta argenteis. Non dat Orcus opes, quibus ditescatis. Cum putaueritis vos habere crumenam ære grauem, carbones thesaurus erunt; & sæpius stercora, quàm numismata colligetis. Denique, quando nihil acceperitis, cum Pluto, Plutonem estis adoraturi. Deum colite, ille aurum creauit. Ille, cum nemo iuuerit, ditabit. Ille & diuinam virgulam, & auream, sed castam, pluuiam potest è cœlo mittere. Ab illo, tanquam sponsa, arrham accepistis, quidquid habetis. Caue, homo, ne de tua, anima sit illa querela: *Et hac nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicauit ei, & aurum, quæ fecerunt Baal, quasi dæmonis, non Numinis dona; ab Inferis, non à Superis impetranda. Si qua re indiges, Patrem adì, non hostem, apud quem, qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli.* Hinc tam multi, ob amissam vnicam vaccam, aut, leue damnum, seipfos suspendunt: verè enim in laqueum diaboli incidunt, quem illis retendit.

Osée. 2. 8.

1. Tim. 6. 9.

CAPVT XIV.

Diuina bonitatis iudicia, in Sacramento Baptismi & Confirmationis gratiaq; diuina, mirabiliter suppeditatis.

I.

Vòd si, iudicio Dei, à pecunijs alijsq; terrenis bonis homines desertissimi tantam habent compensationem, vt vel diuinitus pecuniã iuuentur, vel alia accipiant bona pecunijs longè præstantiora: quid egenti non erit sperandum de cœlestibus thesauris? Inter quos est diuina à Christo promanans gratia, quæ minimè opinantibus atque etiam haud merentibus sæpe affulget & datur; diuinãque Sacramenta, quæ mirabili prouidentia instituta, mirabili-

biliore modo nonnunquam hominibus offeruntur. Nempe non minus menti, quam corpori mortalium iudicat prospiciendum. Deus; qui saepe illa occasione aut ratione adest, qua minimè putavisses. Ita ex Saulo Paulum fecit, quando eum Ecclesiam discipulosque Christi flagrantissimè persequentem, ipsa cæcitate oculorum, illuminavit. Ibat spirans minarum & cadis in discipulos Domini: & subito circumfulsit eum lux de cælo. Ita vir Æthiops Eunuchus, potens Candacis regina Æthiopum, à Philippo, in fide, eruditur insperatò. Mittitur ab Angelo Philippus ad viam, qua descendit ab Ierusalem in Gazam, & nec dum ipse scit, cur mittatur. Mittitur & ad currum, in quo sedebat Eunuchus. Occurrit locus opportunissimus Isaïæ, de Christi Passione, prophetantis: occurrit & aqua: denique & ipsi Eunuchò occurrit, vt diceret: *Ecce aqua, quid prohibet me baptizari?* Ad hunc modum lauit Æthiopem, sed vtiliter, Deus, nihil minùs, quàm de hoc lauacro cogitantem, cum domo exiisset. Sed tamen Saulus, quando in mala via iter faciebat; Æthiops, cum Deum quæsivit, conuersus est. Vnde admiranda Dei iudicia se se aperiunt, qui & sequentibus, & persequentibus venit obuius ad auxiliandum.

Id autem quod Eunuchò baptizato, Pauloque conuerso evenit, in omnibus Sacramentis contigisse, potest ostendi. Nam in primis de aqua etiam diuinitus ad baptismum oblata, illud refert Baronius. Cum An. Christi sexagesimo octauo S. Petrus Apostolus in carcerem Mamertinum missus à Processo & Martiniano militibus asseruaretur, ipsos suos hos custodes ad Christi fidem adduxit. Iam crediderant; sed defuit aqua baptismò necessaria. Non defuit ergo Deus. Extemplò, quasi saxo vena esset secta, ita, in vicem sanguinis, fons erupit: qua aqua Processum & Martinianum tinxit Petrus. Nemo loco diffidat, qui Deo fidit. Nusquam & nunquam illi deest, quod prodest: quosque mortalium iudicia saepe abiectissimos ne pistrino quidem dignos censent, eos diuinus oculus ex persecutoribus Apostolos, ex lictoribus martyres, denique ex nigris candidos facit atque cæli candidatos.

Stupendum eiusmodi Dei iudicium fit manifestum, etiam ex alia, commemoratione, digna historia, quam, sub Paulo Episcopo Alexandrino, circa annum Domini quingentesimum trigessimū septimum contigisse, in Prato spirituali, his verbis legimus. *Narrant nobis* (inquit Ioannes Moscus cognomento Euiratus) *Abbas*

Act. 9. 1.
Act. 8. 27.

I I.

Baron. t. 1.
An. 68. &
Thom. Boz.
lib. 1. de sig.
Eccles. c. 16.

III.

Prato spirit.
cap. 207.